

μάτην ὁ διὰ ρεάλια τέσσερα ἦτοιν νούμερο 4/ μ[ε] / κοντετζιόν νὰ τὸν ἐκτίσῃν ὁ αὐτὸς Σταμάτης νὰ κάμῃ σπίτιν καὶ νὰ κάμῃ τὴν μπόρταν τοῦ βορεινὰ ἀντίκρου / τοῦ πηγαδιοῦ καθὼς αὐτὰ τὰ μέρην ἐταιριάσασιν καὶ ἡδωκέν τοῦ σπάτζιο νὰ περνᾷ καὶ δίνει τοῦ καὶ ἐ / ξουσία νὰ παίρνῃ νερὸν ἀπὸ τὸ πηγάδιον τῆς νὰ ποτίζῃν τὰ ζᾶ του καὶ νὰ πίνῃ περὸν νὰ μὴν ἡμπορῇ πο / τὲ νὰ τῆς κἀνῃ κανέναν τάνος ἢ ζημία εἰς τὸ χωράφι τῆς ἢ αὐτὸς ἢ οἱ κληρονόμοι τοῦ μήτε νὰ τῆς πάρῃ πέ / τρες ἀπὸ τίς πέτρες ποὺ ἔχειν ἐκεῖν. Ὅθεν τὴν τιμὴν τοῦ ἄνωθεν σπιτότοπου τὰ τέσσερα ρεάλια κα / θομολογᾷ ἢ ἄνωθεν Κυριακὴ ἢ πουλήτρεα πὼς τὰ ἔλαβεν καὶ ἐπερίλαβέν τα ἀπὸ τὸν ἄνωθεν ἀ / γοραστὴν τὸν κῦρ Σταμάτην καὶ κράζεται πληρωμένη καὶ ξε- πληρωμένη ὡς ἓνα νᾶσπρον καὶ ἀπὸ τὴν σή / μερον τοῦ τότε παραδίνει εἰς τὸ χέριν τοῦ αὐτινοῦ καὶ τῶν κληρονόμων τοῦ νὰ τὸ κάμου ὡς θέλου καὶ βούλουνται ὡς / σπίτιν δικόν τοσ καὶ ἀγοράν τοσ ντεφεντέροντάς τους ἢ ἄνωθεν Κυριακὴν εἰς πᾶσαν ἐνάντιον τοῦ αὐτοῦ / σπιτότοπου ἢ εἰς κἀθεν πείραξῃ ποὺ νὰ τύχῃ [[ἐνάντιον]] καὶ τὰ ἐξῆς βάνοντας καὶ ἀλληλογίᾳ τῆς ἀφεντίας ρεάλια δύο ἦτοιν / ὁ ἀνηλογήσας νὰ τὰ ζημιώνεται καὶ πάλι ἢ παρὼν πουλησίᾳ νὰ ἔχῃν τὸ κῦρος καὶ ἀνέκοπτον ἐπὶ ἀξιο- πίστων καὶ παρακαλετῶν μαρτύρων τῶ κἀτωθεν γεγραμμένων καὶ τὰ ἐξῆς.

/ — Χριστόδουλος Ἀμάγης μάρτυρας —

/ — Μπατῆς Διακονόπουλος μάρτυρας —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

751

Μαρτυρία

φ. 401Γ-ν

/ Ἐβγαλμένη

/ — 1688/ Ἰουλίου 29/ ἐνεφχνίστησαν εἰς τὴν μπαρρησία κάμου τοῦ ὑπο- γράφοντος νοτάριου ὁ μισέρ Χριστόδουλος Ἀμάης / καὶ ὁ μισέρ Δημήτρης Κυνηγὸς οἱ ὅποιοι ἐπήγασιν εἰς τῆς κερὰ Ἀννούσας τῆς Μαμούνας καὶ συνβίας τοῦ ποτὲ Βασίλη / Μπουτζαράκη καὶ Κατερίνας Κιουλίου ἀπὸ ζήτησιν καὶ μέρος τῆς κυρίας Ἀντριάνας Σουροπούλου καὶ εἶπαν τοσ νὰ / ποῦσιν καὶ νὰ μαρτυρήσουσιν σὲ κεῖνο ποὺ ξεύρου ἂν εἶχασιν πόρτα ἢ σκάλα τὰ σπίτια ποὺ ἔχειν τὴν σήμερον / ἢ κυρία ἢ Ἀντριάνᾳ ἢ ἄνωθεν οἱ ὅποῖες ἄνωθεν ἐπηλογηθήκασιν καὶ οἱ τρεῖς καὶ εἶπασιν πὼς θυμοῦνται καὶ / ἦτονε ἐκεῖ μία πορτοπούλα μὲ τρία δοκαράκια καὶ μία τάβλα ἀπάνω πλατιὰ ὥσ᾽ ἂν μιᾶς κασέλας / ποῦμα καὶ ἓνα σκαλάκι ξύλινο καὶ ἐνεβαίναςιν

ἀπάνω. Οὕτως ἐμαρτύρησαν ἐνμπροσθέν τος οἱ ὅποιοι / ἀπογράφου ὑπὸ χειρός τος εἰς βεβαίωσιν.

/ — Χριστόδουλος Ἀμάγης μαρτυρῶ ὡς ἐγροίκησα —

/ — Δημήτριος Κυνηγὸς μαρτυρῶ ὡς σέγροίκησα ἀπὸ τὴν ἄνωθε —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

/ Φ 437

Ἐβγαλμένη

/ + Ἀκόμα εἰς τὸ ἄνωθεν ἔτος 1688/ Ἰουλίου 28/ ἐνεφανίστηνσαν εἰς τὴν μπαρρησία κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοταρίου π[]ο μ[] / λὸς Μπάγγαλος ἀπὸ ζήτησιν τοῦ μισερ Δημήτρη Μπάφου ὁ ὅποιος μισερ Δημήτρη ἐπῆρε τοὺς [] / νοματισμένους καὶ ἐπήγασιν εἰς τῆς κερά Κατερίνας τοῦ Γκιουλίου καὶ ἐρωτήξασιν τηνε ἂν εἰς[]τια τοῦ μισερ Λευτέρη Σουρόπουλου εἶχασιν πορτοπούλα ἀπὸ τῆς μεριά τῆς κοπριάς ἢ [ό] / ποία ἐπηλογήθην καὶ εἶπεν τις ἐγὼ θυμοῦμαι πὼς ἀπάνω ποτὲ δὲν ἤτονε πόρτα [] / μήτε σκάλα παρὰ στὸ κατώγιν εἶχασιν τὴν μπορτοπούλα. Τοῦτον ἐμαρτύρησεν ἔ[μπρο] / σθεν στοὺς ἄνωθεν καὶ εἰς βεβαίωσιν ἀπογράφουν ὑπὸ χειρός τος κάτωθεν.

/ — Ἀντώνιος ἱερὲς σακελλίων Παξιμάδης ἀντι[[μάρ]]μάρτυρας ὡς ἐγροίκησα ἀπὸ τὴν ἄνωθε.

/ — Νικολὸς Μπάκαλος ἀντιμάρτυρας ὡς σέγροίκησα ἀπὸ τὴν ἄνωθε —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

752

Μισιάφικο

φ. 402^r

/ [Ἐβ]γαλμένη ἀπὸ Βασίλη

Φ 438

/ [Εἰς δόξα]ν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1688/ ἐν μηνὶ Ἰουλίου 29/ εἰς τὸ σπῖτιν κάμοῦ τοῦ ὑπο / [γράφοντ]ος νοταρίου ἐνεφανίστην ὁ εὐλαβέστατος παπᾶ κὺρ Γεώργιος Μελισσουργὸς μετὸν κὺρ Βασίλη / []λακην οἱ ὅποιοι πέφτου εἰσὲ συνίβασιν κουντουβερνίας παντοτινῆς ἡγου ὁ ἅγιος / [] Γεώργιος λέγειν τὸ πὼς τὸν μοναστήριν του ἢ κυρία ἢ Θεοσκεπαστην ἔχειν ἀπὸ ψυχικὸν / []α κομμάτιν χωράφιν ἀρμυρὸν εἰς τὸ μέρος τοῦ Ἀγίου Γεωργίου στὸ Γύριν τὸ σύνμπλιο τοῦ παπᾶ / κὺρ Πέτρου Κυνηγοῦ καὶ τοῦ ποτὲ Χρυσάκην Κορονέλλου τοῦ Τζανμπατῆ τὸ ὅποιο ἀρμυρὸν ὁ ἄνω / θεν ἀφέντης τὸ δίνει καὶ παραδίνει τον ἀπὸ